

22/02
2022

СТОЛИЧНО

СОФИЯ

1

СТОЛИЧНО

ГЛАВЕН РЕДАКТОР

Ралица Радева

ДИЗАЙН

Габриела Танева

Ралица Радева

Габриела Цанкова

РЕДАКТОРИ

Патрисия Лозанова

Мария Маркова

Лора Пеева

КОРЕКТОРИ

Ирина Жечева

Ася Боборачка

Петя Георгиева

АВТОРИ

Маргарита Спасова

Петя Георгиева

Звезделина Григорова

Георги Георгиев

Ася Боборачка

Патрисия Лозанова

Ралица Радева

Габриела Танева

Анна Христова

Райко Газепов

Габриела Цанкова

Мария Маркова

Лора Пеева

Ирина Жечева

Списание „Столично“ е създадено като учебен проект по дисциплината „Типология на списанието“ под ръководството на проф. д-р Ефрем Ефремов и с подкрепата на Факултета по журналистика и масова комуникация към Софийски университет „Св. Климент Охридски“.

Специални благодарности на
Emlog-и-те на София / Sketches of Sofia
за снимковия материал.

София – нашата столица, огромна дори леко заплашителна. За мнозина, местни и новодошли, тя е необятен бетонен океан. Но както и океаните, така и София е пълна със съкровища, които ви очакват във всеки ъгъл. Улисани в ежедневието си, често не забелязвате чудните местенца, които са точно под носа ви. Затова ние ще ви ги покажем. Софийянци, време е да излезете от пределите на познатото, а новодошлите - да направите първите си крачки в столицата. Елате с нас на разходка в София и опитайте от всичко, което тя ви предоставя!

Списание „Столично“ е вашият верен спътник в опознаването на този голям град. Тук ще откриете практични съвети като как да използвате градския транспорт, какво да облечете, за да сте подготвени за софийския климат, от къде да купите уникални подаръци и къде правят най-вкусните джонери. За любителите на историята и културата представяме емблематични забележителности, театри, музеи и галерии, както и истории за невероятната столична архитектура и известни софийски персонажи. Ако търсите забавление пък, сме ви подготвили предложение за един нестандартен клуб за настолни игри, списък с атрактивни нощни заведения и дори съвети в кои квартали да не замръквате. И за финал, ако вече ви е писнало от София, ще ви покажем места в града и околността, които ще ви накарат да се почувствате все едно сте някъде далеч.

Заредете се с откривателски дух и чифт удобни обувки и се впуснете на пътешествие из софийските улици. Екипът на списание „Столично“ ви пожелава приятна разходка.

Ралица Рачева, главен редактор

СЪДЪРЖАНИЕ

СТОЛИЧНА
НАВИГАЦИЯ

6

ЕМБЛЕМИТЕ
НА СОФИЯ

12

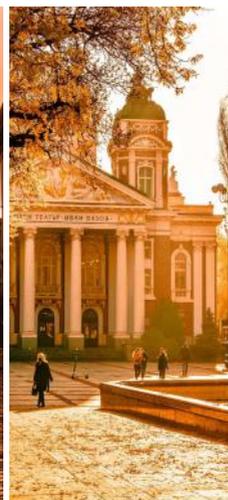
ВРЕМЕ ЗА
КУЛТУРА

16

СЕЗОННА
МОДА

22

ФАСАДИ С
ИСТОРИЯ

30

СОФИЙСКИ
ПЕРСОНАЖИ

38

БЪРЗИ И
ВКУСНИ

42

#1 БРОЙ

КАКВО ДА
ПОДАРЯ,
КОГАТО НЕ
ЗНАМ КАКВО
ДА ПОДАРЯ?

52
НА БОРДА
НА КЛУБ
"АБОРДАЖ"

58
В РИТЪМА НА
СОФИЯ

64
НЕ ИСКАТЕ ДА
ЗАМРЪКНЕТЕ
В...

70
СОФИЯ:
ГРАДЪТ НА
МЕЧТИТЕ ИЛИ
ПЪК НЕ?

76
ДА ИЗБЯГАШ
ОТ СОФИЯ В
СОФИЯ

СТОЛИЧНА НАВИГАЦИЯ

МАРГАРИТА СПАСОВА

Всеки жител на София, временно или постоянно пребиваващ, неизбежно се сблъсква с интензивния столичен трафик и заплетената мрежа на градския транспорт. Движението в столицата следва свои собствени правила, с които е добре да се запознаете, ако искате безпроблемно да се придвижвате из софийската джунгла.

Облечени в сини костюми, със светлосиня риза, на която виси бадж, или пък сложили неоново-жълти жилетки, пеша или в бяла „баничарка“, можем да разпознаем служителите на Център за градска мобилност (ЦГМ). Контрольорите в София са хората, за които

пътниците без билет са най-наблюдателни. Те могат да се направят на приятно разсеяни, но могат и да ви глобят със скромната сума от 30 лв. (в случай че я заплатите на място или в определен срок, разбира се).

При паркиране в синя или зелена зона без изпратен SMS с регистрационния номер на колата или без талонче на предното стъкло на автомобила отново ви очаква санкция. Тук идва функцията на жълтите метални скоби, които се прикрепят към гумата на автомобила. Разбира се, можете да повикате служител на ЦГМ да свали скобата, но за ваше съжаление това се случва отново след

заплащане на 30 лв.

Както и предполагате сами, никой не ви гарантира, че ще намерите свободно място, особено в центъра на столицата, така че може би е по-добре да се обърнете към градски транспорт. Той се движи докъм 23:30-00:00 ч., в зависимост от това дали е метро, автобус, тролейбус или трамвай.

От ЦГМ са се погрижили всеки пътник да може да проверява разписанието на всяко превозно средство, като напише в интернет номера на линията. Естествено, то не винаги е вярно. Основен виновник за забавянето на градския транспорт е отврати-

мелният софийски трафик, който е най-интензивен в часовете 08:00-10:00 ч. и 17:00-19:30 ч.

При пътуването през зимата с градския транспорт може да очаквате всичко и не трябва да се изненадвате от нищо. Бездомни кучета в автобуса по линия №83, три поредни тролейбуса, в които пак няма място за вас, заспалите вечни пътници, които просто търсят уюта на трамвай №5, кишата, студа и включените радиа на шофьорите с музика, типична за заведение в Студентски град, не бива да ви притесняват. За зимата е много важно да запомните, че който се е хванал най-здро, ще стигне успешно до желаната точка.

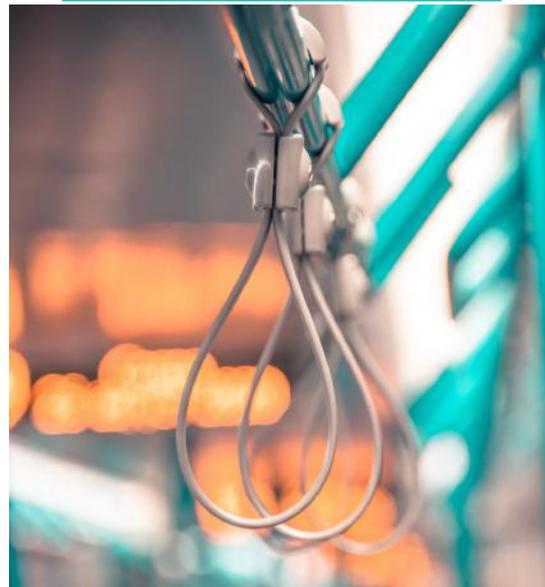
Как да закупите своя билет за това уникално преживяване? Ами, ако сте роден късметлия, попитайте водача на превозното средство. Той би трябвало да разполага с билети на стойност 1,60 лв. В случай че водачът не разполага с такъв, можете да го закупите като доближите своята банкова карта до валидаторите, които се намират до всяка врата на превозното средство.

Билет или карта за деня можете да си закупите и от сайта на ЦГМ, където се заплаща чрез банкова карта, мобилен оператор или промоционален код.

Центърът за градска мобилност пушна и мобилно приложение, което ще е от полза на всички, които паркират в синята и зелената зона в София. То се казва „Sofia Plus“ и е достъпно за „iOS“ и „Android“. През него можете да видите обхвата на зоните за паркиране, да платите за паркинг с кредитна или дебитна карта, както и да добавите номерата на вашите автомобили, за да проверите дали не са с поставени скоби. През него може и да заплатите с карта за свалянето на скобата, без да се обаждате. Не е необходимо и да чакате до автомобила, защото при свалянето на скобата ще получите известие през приложението. ЦГМ посочва, че „Sofia Plus“ може да се ползва и за помощ на приятел или роднина, който в момента не може да освободи колата си, като платите вместо него.

Съществува страница в социалната мрежа „Facebook“, наре-

чена „Център за градска дебилност“. В нея може да откриете забавни постове с развлекателна цел. Тя осмива ЦГМ и има над 7 000 харесвания. Съдържание не се качва редовно, но страницата е хит и всеки пост е обсипан с коментари.

Въпреки подобренията, направени в превозните средства и в ЦГМ, все още е на лице проблемът с нередовните пътници, мръсните седалки и спазването на разписанията. Двата

часови прозореца с интензивен трафик и контрольорите, дебнеши иззад всеки ъгъл, също са досадни добавки към живота в столицата. Вие обаче вече знаете какво да очаквате и как да се справите с всеки проблем, който софийската транспортна мрежа изпречи на пътя ви. И в един момент ще свикнете до толкова, че ще можете да се оправяте насън.

ЕМБЛЕМИТЕ НА СОФИЯ

ПЕТЯ ГЕОРГИЕВА

София като столица на България приютява в себе си редица културни забележителности, които несъмнено оказват влияние върху запазването на българската историческа памет и национална идентичност. За да усетите духа на столицата и да се докоснете до нейната велика история, е важно да обърнете внимание на някои от най-открояващите се български наследства. Това са места, които задължително трябва да посетите по време на престоя си в София.

Храм-паметникът „Св. Александър Невски“ е една от най-впечатляващите постройки не само в България, но и на Балканския полуостров. Заема площ от 3170 кв.м. и може да побере 5000 души, с което се превръща във втората по големина църква на Балканския полуостров. Камбанарията на „Александър Невски“ има общо 12 камбани. Най-голямата тежи цели 12 тона и се чува на разстояние от 30 км., а най-малката тежи едва 7 килограма. Общото тегло на покритието на позлатените куполи е 8,35 кг. През 1924 г. „Св. Александър Невски“ е обявен за паметник на културата.

Втората забележителност, с която трябва да се запознаете, е Паметникът на Незнайния войн, построен след края на Първата световна война. Създаден е с цел да се намери най-изразителният начин за отдаване на почит към хилядите загинали в името на родината. В паметника са погребани костите на случайно намерен загинал войн. По този начин не се дава предпочитание на един, а е в памет на всички жертви. Елементите на монумента са „вечен огън“, пръст от Старозагорското сражение и Шипченската битка, статуя на легнал лъв и каменна плоча с текст от стихотворението на Иван Вазов „Новото гробище на Сливница“.

Руската църква „Св. Николай Чудотворец“ е построена върху парцел на Руското посолство специално за руските имигранти в столицата. Църквата е завършена през 1912 г. Петте купола са изработени от злато, а камбаните са дарение от руския цар Николай II. Под основния етаж се намира криптата с мощите на архиепископ Серафим, положени в мраморен ковчег. Поверие гласи, че ако изповядаш желанието си и го помолши, той ще ти помогне. Хората, които посещават църквата, пишат своите желания и ги пускат в кутия, която е разположена до криптата с мощите на Серафим.

Няма как да не споменем и статуята на Света София. Тя е висока 8 метра и е разположена на 14-метров пилон на бул. „Мария Луиза“. Монументалната скулптура е дело на известния български скулптор Георги Чапкънов. Визията на статуята е модерна. Великомъченицата Света София обикновено е изобразявана в християнски иконописен стил с трите си дъщери, докато статуята, издигната

през 2001 г. до метростанция „Сердика“, изглежда по-скоро феерична, красива и „въздушна“. Тук София е без трите си дъщери, но пък носи корона – атрибут на властта. В дясната си ръка държи венец от лавър и дъб, означаващ достолепие и дълголетие, което се свързва и с герба на София, гласящ „Расте, но не старее“. В лявата ѝ ръка са поставени монети – израз на благоденствието на нацията, а върху нея е кацнала сова – символ на знанието и мъдростта. Скулптурата предизвиква множество дебати през годините относно какво точно символизира и е „набедена“ от много хора за езически символ.

София се откроява с редица знаменити обекти, а описаните по-горе са малка представителна извадка за успешното съхранение на българската история и култура. Благодарение на тях, столицата се радва на разнообразни посетители, които имат възможността да се докоснат до едно различно, автентично и вдъхновяващо национално богатство.

ВРЕМЕ

ЗА КУЛТУРА

ЗВЕЗДЕЛИНА ГРИГОРОВА

София е рай за всеки любител на културата. Изобилието на галерии, музеи и театри в столицата е значително предимство за живущите в нея, но със сигурност се чудите от кое място да започнете своята културна обиколка. За да направим избора ви по-лесен, всяко издание на рубриката „Време за култура“ ви запознава с три обекта – галерия, музей и театър, които си струва да посетите. Ето и кои сме подбрали за вас днес:

ГАЛЕРИЯ 2.0

Галерия 2.0 е нова творческа иновация, намираща се в центъра на София. Открита е през 2015 г., а нейни създатели са Мария Стефанова и Милена Пандова, дами с революционно мислене в областта на съвременното изкуство. Целта им е това място да бъде удобно за различни събития – изложби, място за споделяне (работа, срещи, лекции), магазин за дизайнерски стоки, уютно кътче за почивка и чаша ароматно кафе.

В галерията се организират изложби на български и чуждестранни автори. Мястото предразполага за разгръщането на

креативността, способността и талантите на различни хора. Галерия 2.0 често е дом на изложби, които са свързани с каузи, значими в глобален план и усъвършенстването на млади, все още неутвърдени творци. Галерията е подходяща и за малки деца, които могат да се запознаят отблизо с изкуството.

„Галерия 2.0 диша в ритъм с града и се променя според това, от което той има нужда.“

Адрес и контакти:

Ул. 6-ти септември №26, София

Тел: 0884631014

gallery@little5corners.com

Работно време: вторник-събота, 11:00 - 19:00 ч.

МУЗЕЙ НА ИЛЮЗИИТЕ

Музеят на илюзиите се намира точно в центъра на София. Това е един нестандартен музей, в който всеки посетител може да зауби представа за реалността и да се потопи в света на илюзиите. Това необикновено място разчупва познатата ни концепция за музей. Тук посетителите без притеснение, буквално могат да се докоснат до абсолютно всички експонати и предмети, както и да запечатат всеки прекаран момент със снимка.

Музеят на илюзиите в София представя илюзии, свързани с оптически измами и

възприемане на перспективи. Той е част от европейска група музеи в Литва, а целта му е да предостави богат и качествен метод за обучение по развлекателен и забавен начин.

В музея могат да бъдат открити и разгледани няколко зали – историческа с различни картини, стая с фосфорен тапет, зала с оптически илюзии и др. Колекцията всяка година се обогатява с нови експонати, така изложбата на музея не спира да се променя, защото екипът непрестанно изследва света на изкуството и науката, в търсене на нови художествени решения.

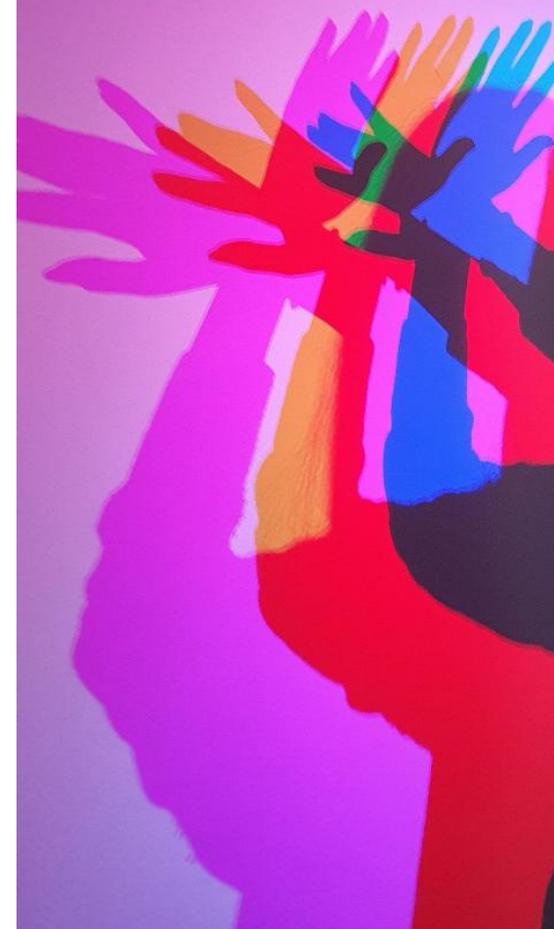
Адрес и контакти:

Бул. Княгиня Мария Луиза №16,
София

Тел: 0887979279

info@museumofillusions.bg

Работно време: понеделник-неделя, 10:00 - 20:00 ч.

ТЕАТЪР 199 „ВАЛЕНТИН СТОЙЧЕВ“

Театър 199 е основан през 1965 г. на 12 юни. Наречен е така, защото тогава разполага със 199 места. Намира се в сърцето на сценичното пространство в София, в така нареченото „престижно и уютно театрално мазе в центъра“ – улица „Раковски“. През 2007 г. след смъртта на дългогодишния си директор Валентин Стойчев, приема неговото име.

Театърът няма собствена трупа, но на тази сцена са играли най-емблематичните и обичани български артисти. Културното средище може да се похвали с много обемна и богата програма. Представления за възрастни се изнасят всяка вечер, а събота и неделя – за деца. Играят се постановки от световни и европейски автори, а много от спектаклите са доказани и останали във времето. Някои от тях са „Рибарят и неговата душа“ по Оскар Уайлд,

„Каквото направи дядо...“ по Х. К. Андерсен, „Секс, наркотици и рокендрол“ по Андрей Баташов, който е изигран над 700 пъти, „Шинел“ по Гогол, „Старицата на Калкута“ от Ханой Левин и др. Играят се и пиеси на българската драматургия.

Театър 199 е първият, който играе на прочутия Бродуей в САЩ, със спектакъла от Чарлз Буковски и Джак Керуак – „Нуцожно количество болка“. Този емблематичен театър притежа-

ва и многоброен списък от награди, а последната, с която може да се похвали е от 2021 г. – „Икар“ за постановката „Боклук“ за най-добър спектакъл и наградата на публиката.

Адрес и контакти:

Ул. Славянска №8, София
Тел: 02 9878533, 0885199199
theatre199@theatre199.org

СЕЗОННА МОДА

ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ

София е известна със своя по-суров климат и често изборът на тоалет за деня се оказва по-труден, отколкото очакваме. Но въпреки това, всеки живуц в столицата трябва да се стреми винаги да изглежда в крак с модата. Различните сезони тук имат свои специфични изисквания за облекло, с които хората не винаги успяват да се съобразят. Затова няколко модни съвета в никакъв случай няма да са ви излишни, за да направите софийския си гардероб и подходящ за времето, и тренди.

Като за начало е добре да имате предвид, че в София времето може да бъде безкрайно променливо. Каквото и да се случи, трябва да бъдем подготвени с върхна дреха. През повечето време се усеща един лек, прохладен вятър, който дори в топлите дни може да доведе до дискомфорт. Носейки обаче върхна дреха, трябва да бъдем подготвени да се срещнем и с мръсотията. Ако решите да носите по-дълга върхна дреха, е подходящо тя да бъде с тъмен цвят, за да не събирате нечис-

отиците, които може да ви се лепнат например от седалките в градския транспорт. В автобусите храненето е забранено, но стандартният софийнец не се съобразява с това и след него седалките са покрити с всякакви неща. Дори да сте с късо яке, пак не е препоръчително да бъде светло, защото нека не забравяме как хората обичат да пушат в движение и тръскайки си цигарата, пепелта идва право върху вас и якето ви.

Зимна София може да бъде приказна, но това не означава, че задължително е с хепи енд. В началото, когато се преместих в София, бях в заблуда, че през студените месеци спокойно ще мога да си нося по-ниските обувки, но след първата си зима тук, осъзнах, че съм сгрешил. Съветът ми към новодошлите е да се запасите с поне един чифт високи и топли обувки. Като казвам високи, не си мислете, че говоря за обувки с ток, а си представете бота или ботуш. Хубаво ще

бъде да обърнете внимание и на подметките, защото без добър грайфер просто сте загубени. Казвам всичко това, защото в началото се надявах, че снегът ще си остане само по алеята и че тротоарите и пътищата ще бъдат годни за любимото ми ходене пеша, но се оказа, че в някои квартали на столицата снегорините са рядко явление. В първите дни на снеговалеж е доста приятно и красиво, но след едно известно време всичко просто замръзва – както снегът, така и краката ви.

Носенето на резервна дреха в чантата е предимство за хората, познаващи гъждовната пролет. Аз обикновено подръка винаги имам резервен чифт чорапи, защото при разходките си винаги мокря краката си. Въпросът е дали да изберете чадър, или гъждобран. Много хора са на мнение, че гъждобраните са смешни, просто защото под тях не се виждат дрехите, но всъщност са доста полезни и удобни, защото предпазват доста повече отколкото чадърите. Друг важен

момент е да подберете чантата, която да не пропуска вода, защото все пак никога не се знае колко време ще прекарате на влажно и колко от нещата ви ще преживеят тази влага. Определено не избирайте чанта или раница от плат, защото след едно излизане ще съжалите и отчаяно ще прибегнете към покупката на нова. За пролетните дни изключително подходящи са кожени или найлонови чанти, за да предпазят съдържанието си.

Лятото тук може доста да ви изненада. Много хора са на мнение, че летата в столицата не са чак толкова топли и не е нужно да бъдем разсъблечени. Всъщност е напълно обратното. Лятото в София може да бъде както прохладно, така и адски горещо. Никога не залагайте на грехи от изкуствени материци, защото не само ще ви запарят, но и ще ви докарат дискомфорта на потенето и излъчването на неприятна миризма. Говорейки за

материци, не става въпрос за луксозни платове, не всеки може да си го позволи, но факт е, че почти навсякъде може да се намери тениска или потник от чист памук, които също ви вършат работа.

Есента в София, както всеки друг сезон, е непредвидима и променлива. Подгответе се както с по-леки, така и с топли грехи, защото никога не знаете какво ви очаква навън.

Освен че трябва да се обличаме подходящо за всеки сезон, трябва и да го правим със стил. През променящата се откъм температури есен нещото, което не се променя, е тенденцията да се носи зелено. Това е цветът на есен-зима 2021 г. Ако имате зелено в своя гардероб, няма да сгрешите. Не става въпрос да бъдете обсипани от глава до пети в този цвят, а да имате дори и малък такъв аксесоар.

Непременно трябва да бъде споменат и денимът, който за поредна година не излиза от модните среди. Много от лицата на висшата мода залагат на деним в напълно чистата му форма. Декорациите към него тази година са пера и пух, които биват поставени около деколтето и в края на ръкавите.

Карето е върхът, който бе достигнат сред тенденциите. През миналата есенно-зимна колекция беше възродена модата на животинските щампи, докато тази година от пепелта се издига карето.

Капитонираните дебели якета, елечи и грейки също са доста тренди. Те не бяха навлизали в бранша през последните години, но този сезон ни връхлетяха и запълниха доста от мястото в магазините на известните брандове.

Плисетата или още познати като плисирани поли ви очакват във всички възможни дължини. През изминалите няколко години най-популярна е дължината до глезена. Плисетата биват използвани основно за издължаване на силуета точно заради продължителните си, остри ръбове. Създаването на тази илюзия прави полите много предпочитани от по-ниските момичета.

За стандартния софиянец е добре да се запознае с тези тенденции. Полезно е понякога да се заглеждате в социалните мрежи, защото там може да откриете доста креативни съвети. Остава само да решите как да ги приложите върху себе си. Добрият стил на обличане е по-лесно постижим, отколкото си мислите.

Ела с мен на разходка, отвори сърцето си, послушай се и се довери на всичките си сетива, защото тези фасади имат какво да кажат...

ФАСАДИ С ИСТОРИЯ: КАКВИ ТАЙНИ КРИЕ АРХИТЕКТУРАТА НА СОФИЯ?

АСЯ БОБОРАЧКА

Столицата несъмнено е град с история, преживял ключови събития и успял да се промени, без да изменя напълно същността си. София омайва и до ден днешен своите жители и посетители, като разгръща непрекъснато своя потенциал и разкрива тайните си по невероятни начини. Благодарение на дълбоките си корени, културната си стойност и духа си, градът не губи своя чар и успява да съхрани историята си.

Въпреки интензивно развиващия се нов свят, настоящето и миналото са в унисон, разказвайки приказките си на всеки, който се осмели да слуша. Градът сякаш говори, когато се разхождаш по красивите павирани улици, лутайки се по неописуемите ъгли с модерна архитектура и изведнъж се открива пред теб някоя съкровищна сграда от миналия век, която е готова да отговори на въпросите ти и да те въведе в приказния си минал живот.

Нека започнем тази виртуална разходка от емблематичния булевард „Княгиня Мария Луиза“, точно на ъгъла с ул. „Екзарх Йосиф“, където внушително стоят Централните софийски хали, по-известни като Халите - първият съвременен покрит пазар за месни и млечни продукти, птици, риба и зеленчуци. Проектирана от арх. Наум Торбов и строена в периода 1909-1911 г., Халите са издигнати на място, на което преди е имало дървена постройка за театрални постановки и представления на цирка. Софийската управа решава те да заемат най-оживеното за времето

място. Построена е в неовизантийски стил, с богата каменна пластика по фасадите и мотиви, които са типични за средновековното българско строително изкуство. Външната украса е живописна, без да е претрупана. Редуват се хоризонтално редове камък и тухли. Акцентира се върху главния вход. Над него е разположен троен прозорец и софийският герб. Най-отгоре се вижда малка часовникова кула – отличителен знак на Халите. През 1955 г. сградата става паметник на културата от национално значение.

Старият еврейски квартал има още много за разказване, но ние ще отидем в Средец, точно на ъгъла на ул. „Шунка“ и ул. „Васил Априлов“, а именно до къщата на Фингов. Построена е от арх. Фингов с мисли за хубави и различни дни, за него и фамилията му. Още е позната и като Къщата с главите заради магнетичното женско лице, изваяно от бял камък, дело на бележития български скулптор Андрей Николов. Носи се легенда, че женският образ е и т.нар. Майка на масоните, в чиято ложа е членувал и самият Георги Фингов. Той проектира къщата 1906-1908 г., като създава цялостната концепция, дори интериора. Това е една от първите постройките, представител на стил сецесион. Въпреки че сградата е съхранена, интериорът е погубен, но легенди за зимната ѝ градина, дълбова ламперия, богата вградена библиотека, махагонови стени и кристални полилеи се носят и до днес като стари разкази от нейни посетители. Фингов и семейството му се нанасят в нея на 1 юни 1909 г. В дома му гостуват писатели и художници,

както и членове на дружеството „Съвременно изкуство“.

„В тази къща вложих всичкото си изкуство... Работих с жарта на младежката си фантазия, с желанието да покажа какво би могло да се направи в това време, с желанието да имам една скромна, но уютна и удобна къща“, споделя в дневника си Фингов.

Създадена с много любов, тя обаче има тъжна съдба. Семейството губи първородния си син и недълго след това я продава.

Докато сме в Средец, нека отидем до Къщата с ягодите, това неповторимо бижу на ул. „Сан Стефано“. Красивата сграда в стил сецесион е обявена за паметник на културата през 1978 г. Тя носи това име заради декоративните ягоди, посадени в двора ѝ. Архитект на къщата е Георги Кунев, който завършва образованието си във Виена и Карлсруе. Построена е през 1927-1930 г. за банкера Димитър Иванов и съпругата му Надежда Станкович. Има три входа, като главният представлява впечатляващо извита колонада с външно стъл-

бище. Не по-малко удивителни са и двата странични входа, които са специално проектирани за карети и файтони. Двуетажната къща е с подземна изба, пет спални, салон за прием на гости, сцена за музиканти, кабинет и стаи за прислужата. Сред малкото запазени вещи е камината. Тя е от червен мрамор и се намира в приемния салон. Мраморната камина е украсена от стилизиран метален релеф, който изобразява семейна картина. Вратите са с дървена ламперия и кристални стъкла. Нищо от мебелировката не е запазено.

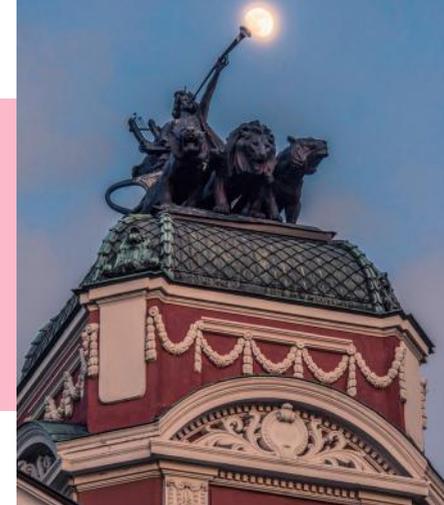
В началото на XX в. братя Балабанови строят много сгради в оформящия се по европейски образец център на София. На ъгъла на бул. „Цар Освободител“ и ул. „Раковски“ Тодор Балабанов построява двуетажна къща за семейството си, а точно срещу „Под колоните“ на ул. „Граф Игнатиев“ Коста Балабанов издига красива сграда в стил сецесион с кантори и жилищни помещения, на чийто вход две скулптури на Атлас и до днес „крепят“ първия еркерен етаж. Целият приземен етаж на къщата е отгаден за кафене и години наред там посе-

тителни са били поети, художници и актьори, някои, от които са Йордан Йовков, Елин Пелин, проф. Балабанов, Елисавета Багряна и още редица представители на софийската бохема, докато една нощ през 1975 г. отдавна „усвоената“ сграда бива съборена, за да има днес не спомен за прочутото някога писателско кафене, а тревна площ, отваряща гледка към Руската църква. Балабановата къща е дело на известния архитект Никола Лазаров, сътворил немалко ювелирни сгради в центъра на София.

Ще завършим разходката си при градския парк с прочутия Народен театър „Иван Вазов“. Постройката впечатлява с оригиналните си архитектурни решения. Театърът е построен в необароков стил през 1907 г. Той се строи в продължение на осем години. Дизайнът на сградата е дело на виенските архитекти Херман Хелмер и Фердинанд Фелнер. Творците са по-известни с прозвището „оперните архитекти“, защото са изградили над 50 театъра в различни европейски градове. Но интересната история на театъра започва десетилетия по-късно, когато той претърпява пожар. На 10 февруари 1923 г. по време на представление пламва пожар и за минути почти цялата сграда е обхваната от пламъци. Всичко е в руи-

ни. Оцелява само централната фасада. Това става само дни след честването на 65-годишния юбилей на българското театрално изкуство, отбелязан с поредица от представления в театъра, на които присъстват Царят, министри, депутати и обикновени зрители. В първия ден на тържествата, 4 февруари, е извършен и неуспешен атенат срещу Александър Стамболийски - в неговата ложа е хвърлена бомба. Министрите успяват да избягат навреме и пораженията не са големи. През следващите дни обстановката се успокоява до деня на страшния пожар. Веднага е създаден фонд „Български Народен театър“ за набиране на дарения за възстановяване на сградата на театъра. Включват се всякакви организации, инсти-

туции, фирми, обикновени хора, ученици, бедни и богати от цялата страна.

Сградата на театъра е възстановена по проект на немския архитект Мартин Дюлфер и е открита и осветена на 17 март 1929 г. Освен след пожара от 1923 г., тя е променяна още два пъти - след бомбардировките през 1944 г., когато театърът е силно засегнат, и през 70-те години. Тогава реконструкцията е поверена на арх. Иван Томов, който се стреми в най-голяма степен да приближи сградата до първоначалния ѝ вид от 1907 г.

Несъмнено историята на София се крие зад много лица и това на архитектурата е едно от тях. Разходката ни беше ми-

молетна, тъй като сърцето на столицата крие не едно или две великолепни сгради с още по-внушителна история. Разходете се из стария еврейски квартал, полутайте се из улиците и преките на бул. „Дондуков“, стъпвайки по жълтите павета, заредени с енергията на този величествен град. Дори безцелно, взирайки се в старите и вече занемарени фасади, обещавам ви, всеки път ще откриете нещо автентично и то ще ви разкаже своето битие. За съжаление, много емблематични сгради са или изчезнали в името на новото „модерно“, или застрашени да загубят своето място в бъдещето. Но сега те са тук и ви чакат, напомняйки и именно за герба на града – „Расте, но не старее.“

СОФИЙСКИ ПЕРСОНАЖИ: СИСИ ГРАФИНЯТА

ПАТРИСИЯ ЛОЗАНОВА

Една от най-колоритните представителки на хипи поколението в София е Сибила Маринова, по-известна като Сиси Графинята. Столичани с носталгия я наричат старата градска легенда. За нея през 90-те години на ХХ в. се създава филм наречен «Аз, Графинята», който се оказва един от най-успешните български

филми за този период.

Сиси Графинята е една от първите жертви на наркотиците у нас. Като дете участва в училищна пиеса, в която играе роля на графиня, и оттам остава прякорът ѝ. Историята на тази емблематична фигура започва през далечната 1968 г., когато е едва

17-годишна ученичка. Тя посещава Световния младежки фестивал в София, където се запознава с група италианци. Докато говори с тях, в парка нахълтват полицаи, а в суматохата чужденците наххват в джоба на ученичката ѝ престилка ампули с лидол. Веднага е изпратена в поправителен лагер в Сеново, а там полага общественополезен труд в силистренското село Ножарево. Всеки ден крехката Графиня пренася по 150 кофи с въглища до края на лагера и обратно. Това поставя началото на трагичната ѝ съдба.

Младата жена мечтае да отвори собствено кафене. Дрогата обаче постепенно превръща бившата столична красавица в грозна старлица. Зъбите ѝ се ро-

нят, косата ѝ започва да пада. Сиси пробва да се дрозира с кокаин. Смъртта на нейна приятелка обаче завинаги я отказва от белия прах, но не и от инжекциите с морфин. Графинята става редовен клиент на клиниката в Суходол. Периодично влиза там сама, често отказва наркотиците и минава на твърд алкохол. Той обаче също не ѝ понася и често се оплаква.

Известни думи на Сиси Графинята са:

“Алкохол след дрогата е смъртоносна комбинация. Направо геноцид. Ако някой сега посяга към дрогата, да дойде да види мен на какво приличам. Искам смъртна присъда за всеки изрод, който дава хероин на дете.”

Джони Пенков е откривателят на Графинята като социален образ по онова време. Той я прави популярна за широката публика, като създава предавания за нейната ексцентрична личност и ги пуска по радио "Витоша". Застава на нейна страна, когато тогавашните органи на реда организират хайки за лов на наркомани и я преследват.

Режисьорът Петър Попзлатев обезсмъртява Графинята във филма "Аз, Графинята", който печели няколко награди за най-добър филм у нас и в чужбина. Това е и първият български филм за по-

колението, погубено от дрогата. Филмът показва бунта на едно момиче през 60-те и как чрез бягство и зависимост от дрогата, се превръща в метафора на битката между индивидуалността и обезличаването.

Сиси Графинята издъхва след свръхдоза през 1995 г. пред Синьото кафе, близо до стадион "Васил Левски". Никой от приятелите ѝ не разбира за смъртта ѝ, а тялото ѝ стои непогребано в софийската морга повече от седмица. Нейните близки научават за смъртта ѝ от вестниците.

Тази столична легенда ще се помни като един от най-колоритните образи, с най-чиста душа. Историята на Сиси Графинята успява да представи на поколения граждани ефектите от зависимостта към наркотиците.

За нея казват:

„Сибил М., градска легенда, известна още с прякора Сиси Графинята, изживя живота си с неимоверна лекота, въпреки че върху нея се стовариха всички неприятности, които системата можеше да измисли. Към нея тя се отнасяше с ирония и самоирония. Беше предпочитана компания заради откровените си и смели коментари, заради живописните, ярки и трагикомични преживявания, които я съпътстваха, заради самородния талант, на който се опитахме да станем съпричастни.“

БЪРЗИ И ВКУСНИ: ДЮНЕРИ

РАЛИЦА РАДЕВА

Всеки столичанин познава много добре чувството да бързаш за някъде, докато стомахът ти къркори от глад. Софийското ежедневие е динамично, трафикът – безмилостен, а часовникът си тик-така. В подобни условия нерядко се случва на среднестатистическия софиянец да разчита на бързата храна за оцеляването си. А такава има в изобилие. Заведения, предлагащи сандвичи, бургери, джонери, пици и всичко, за което се сетите, се намират на всеки ъгъл. Но само истинските познавачи знаят кои от тези заведения ще направят неизбежния ви сблъсък с бързата храна едно приятно кулинарно изживяване. Рубриката „Бързи и вкусни“ ще ви превърне в един от тези познавачи.

В първия ни брой ще се фокусираме върху любимата бърза храна на мнозина – джонерът. Печено месо, пържени картофи, зеленчуци по избор и единственият по рода си чеснов сос – всичко това, увито в арабска питка, прави един джонер. Не звучи трудно за приготвяне, но често се случва човек да остане разочарован от джонера си по една или друга причина. За да избегнете тази неприятна ситуация, е добре да знаете кои джонерджийници са получили признанието на местните жители. Всеки град има поне една такава, а в София са и повече. Нека видим кои са те.

Джонери Фантазия е име, което всеки живуц в столицата е

чувал. И не само. Славатата на Фантазията се носи из цяла България. За мнозина това са най-добрите джонери в София. Можете да ги откриете в квартал Красно село, на бул. „Гоце Делчев“ 4. Фантазията е перфектно място за любителите на по-мазните джонери, именно на това се дължи част от славатата им. Също така се открояват с изобилие на разнообразни подправки, което прави вкуса им неповторим. Но това, което изстрелва Фантазията пред конкуренцията ѝ, е работното време. Джонерджийницата е денонощна, което я прави перфектна не само за похапване през деня, но и след запой с приятели. Все пак всички знаем, че джонерът след дискотека е най-вкусен.

Друго заведение, пленило сърцата (и стомасите) на софиянци, е **Зенобия**. Намира се на ул. „Фредерик Жолио Кюри“ 1, в близост до спирка „Хотел Плиска“. Будката на пръв поглед може да не ви се стори впечатляваща, но джонерите, които предлага, със сигурност са. Това, което отличава Зенобия от конкуренцията, е техният специален сос, който слагат на всеки джонер. Не можем да ви кажем какво точно има в соса, но можем да ви уверим, че е вкусен. Друг специален трик на Зенобия е, че след приготвяне на джонера, готвачът го запича, което го прави хрупкав. За капак слагат и повече месо. Кой би могъл да устои на такава оферта?

Ако обаче попаднете на голяма опашка пред Зенобия, не се

притеснявайте. Съвсем наблизко може да откриете още една одобрена от столичани джонерджийница – **24 Grill**. Както може би се досещате от името, това заведение работи денонощно. Намира се на ул. „Атанас Далчев“ 16, отново в близост до спирка „Хотел Плиска“. Клиентите остават особено очаровани от телешкото месо, което джонерджийницата предлага, така че ви препоръчваме да го пробвате.

Ако предпочитате джонерите с пилешко месо, имаме предложение и за вас – **Chicken Shack**. Тази джонерджийница се намира в ж.к. Младост 4 на ул. „Филип Аврамов“ 411. Носи им се славата на най-добрите пилешки джонери в София. Ако сте фенове и на хрупкави питки, ще бъдете приятно

изненадани, защото в Chicken Shack запичат джонерите след приготвяне. Освен това, според клиентски отзиви, служителите нямат никакъв проблем да ви сложат допълнително месо, ако попитате, така че имайте го в предвид.

И за финал, за по-изисканите ни читатели, представяме на вниманието ви **Dönerstag**. Собственикът на това заведение е не кой да е, а Ивайло Спасов – победителят в кулинарното състезание „Мастър шеф“ през 2020 г. Dönerstag се намира в центъра на София на ул. „Искър“ 11. Заведението не е типична джонерджийница – в него не се предлагат джонерите в арабски стил, които са разпространени в България. Вместо това, Ивайло предлага на клиентите си

джонер в турско-германски стил. Заведението набляга на качеството на месото и предлага само най-доброто агнешко и телешко, приготвено по специален начин. Освен това в джонера не се слагат пържени картофи. Заместени са от салати и зеленчуци. Ивайло е изключително посветен на заведението си и продължава да усъвършенства рецептата си. За клиентите е гарантирано едно нестандартно, но приятно кулинарно изживяване.

София е голям град с много джонерджийници и със сигурност има някои скрити съкровища, които не са попаднали в полезрението ни. Тръпката от откриването им оставяме на вас. Важното е, че вече знаете от къде да започнете търсенето.

КАКВО ДА ПОДАРЯ, КОГАТО НЕ ЗНАМ КАКВО ДА ПОДАРЯ?

ГАБРИЕЛА ТАНЕВА

Всички сме били в тази ситуация – онези дни от годината, когато приятел, гаджето, баба ни или стринка ни има рожден ден или специален повод. В такива моменти, колкото и близък да ни е човекът, някак забравяме любимите му неща, а понякога дори и името му. Георги ли беше? Е, чак толкова не. Шегата настрана, но пък да избереш специален подарък за специален човек поняко-

га си е мисия невъзможна. Затова тази класация идва в помощ на всички заблудени души, които искат да зарадват любимите си хора.

Първо място заема английската винтидж книжарница „Elephant Bookstore“, която е истински рай за всеки нърд (и не само). Книжарницата е уникална не само заради приказния си вид, но и заради магията, в която се потапя всеки един от посетителите ѝ. Известна е с нетрадиционните си идеи за подаръци от цял свят. Част от продуктите, които се предлагат, са артикули за феновете на „Хари Потър“, „Междузвездни войни“, както и на сериала „Приятели“. Тук може да намерите и винтидж списания като например „Playboy“ –

подходящ подарък по-скоро за гаджето, не за стринка ви, или пък може да закупите списание „L'Europeo“, което ще успеете да откриете единствено в тази книжарница на територията на България. В „Elephant Bookstore“ може да намерите винтидж плакати и вестници, карти и брошури, които са истинско съкровище за всеки любител. А за къде е един подарък без картичка? Не сте сладкодумни и не знаете как да изразите чувствата си? Е, от „Elephant Bookstore“ са се погрижили и за това. Може да изберете картичка с послание „Тази година се държа като ла@но“,

„Имам рожден ден и искам пони“ или пък по-сентименталното послание като „Не остаряваш, а вдигааш скоростите“. Книжарницата се намира на ул. „Шипман“ 31 и дори ремонтът, който трае цяла вечност, не може да скрие чара ѝ и няма как да я подминете.

На второ място се нарежда „Atelier Desire“, където може да намерите арт изделия и ръчно изработени артикули. Те са толкова чаровни и направени с любов, че няма как да не зарадвате близките си. Тук може да намерите бебешки речник, в който да се записват първите думички на малкото чудовище (ъ, сладкото бебче), както и кратки разказчета от живота на малчугана. Има и продукти за любителите на кулинарията – чудесна серия с рецепти с интересни дизайни и рамки. Може и да откриете детски постери с илюстрации, както и детски албумчета. Ателието предлага и прекрасни чаени чаши, които биха стоплили душата на всеки в студентите софийски вечери, а защо не добавите чай и сладкиши и не направите чудесен подарък. От „Atelier Desire“ са подготвили и облекла за книги, които са идеални за запалените читатели. Те са толкова симпатични, че и да не обичате да четете, ще ви се прииска, щом ги погледнете. Най-важното обаче е, че ще спасят всяка книга от повреда. Може да намерите и

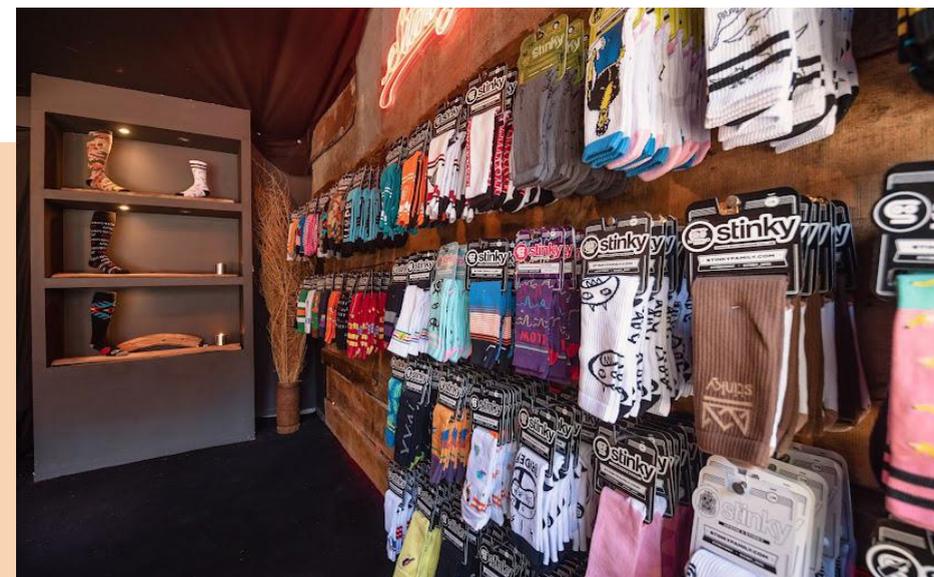

книгоразделители с чудни послания. Във всеки случай си заслужава да посетите ателието и да разгледате артикулите, които се предлагат там, защото те биха се оценили от всеки заради любовта, с която са направени и която неминуемо ще се усети, на когото и да ги подарите. Адресът е ул. „Денкоглу“ 24.

На трето място ще си позволя да сложа два магазина за не какво да е, а за чорапи! Всички сме изпитвали разочарованието да получиш чорапи за рожден ден или пък за Коледа. Аз избирам да откривам хубавото във всички случаи и тъкмо затова искам да

ви предложа магазини, в които ще намерите толкова симпатични чорапи, че няма как да не им се зарадвате и да не преобърнете представите си, че чифт чорапи не са перфектният подарък.

„Stinky Socks“ са най-известният български чорапен бранд, дори и извън България. Не се безпокойте, единственото мирно и приятно нещо в тях е името им. Чорапите са не само с интересни дизайни, но и са изработени от антибактериални материали, които премахват влагата от крака. Имат и бонус – ластични лепенки, които не позволяват на чорапите да се свличат докато

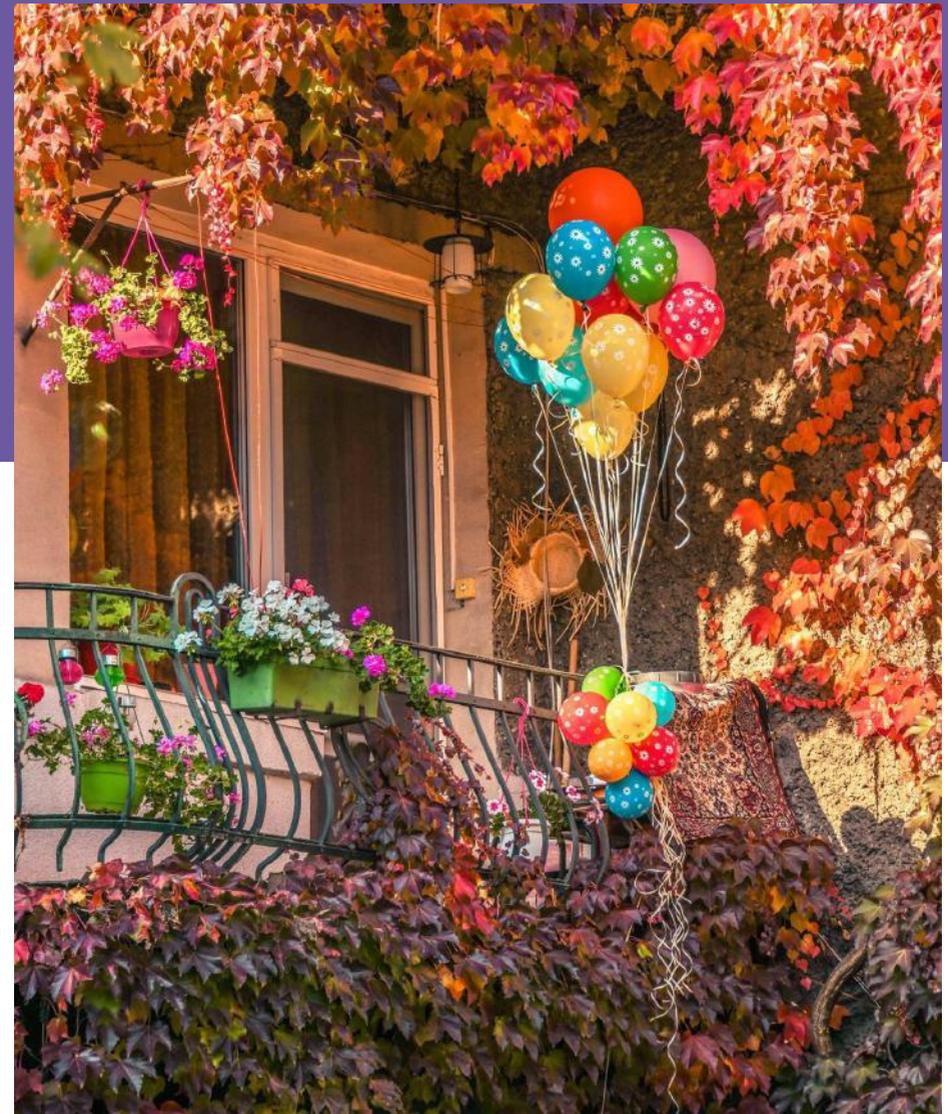

ходите, както и проветрение. С две думи – чорапи мечта! Адресът на миризливо-немиризливите чорапи е ул. „Славянска“ 7.

Друг избор на чорапи с прекрасни дизайни, са българският бранд „Pirin Hill“. Те предлагат качествени чорапи на разумни цени и гарантират, че 100% от клиентите им са щастливи. Потвърждавам! Може да намерите чорапи с дизайн на бира, фотоапарати, вино, с ретро дизайн – абе, всичко, за което се сетите. Може да откриете магазините

„Pirin Hill“ на следните адреси – ул. „Славянска“ 3 (на една и съща улица два магазина за чорапи – и това, ако не е съдба), ул. „Ангел Кънчев“ 33, бул. „Арсеналски“ 22 и ул. „Васил Априлов“ 7.

С тези скромни предложения се надявам да успеете да зарадвате близките си, като не забравяйте, че каквото и да им вземете, те ще се зарадват, ако е от вас. Ако пък не, си ги поискайте обратно, защото подаръците от тази класация са истинско попадение!

НА БОРДА НА КЛУБ „АБОРДАЖ“ – НАСТОЛНИ ИГРИ И НЕОБИКНОВЕНИ НАПИТКИ

АННА ХРИСТОВА

София е по-известна със своите исторически и културни забележителности (които задължително трябва да посетите), но столицата има и друга, по-млада и модерна страна, която също е част от духа на града. Жителите на София са над милион и в нея може да срещнете всякакви хора от България и от чужбина, млади и стари, креативни и амбициозни, всеки със своите интереси, мечти и идеи. Желанието на тези хора да споделят интересите си с по-широка публика води до появата на иновативни места за забавление.

Едно от тези места са клубовете за настолни игри. В тях посетителите имат възможността да се насладят на любимата напитка, докато се забавляват с приятелите си, възползвайки се от

многобройните и разнообразни игри, които заведението предлага. Тези клубове са перфектното място, където може да прекарате свободното си време и дори да откриете нови запознанства. В София те не са много на брой, но се радват на редовни посетители и на много, които тепърва преоткриват този вид забавление.

Имах удоволствието да разговарям с един човек, осмелил се да внесе малко цвят в софийския пейзаж, при това успешно. Калин Радулов е учител и предприемач. Настолните игри са негово голямо хоби. Заедно с Мария и Здравко Пееви решават да създадат един необикновен клуб наречен „Абордаж“ за хората със страст към настолните игри.

Освен че клубът разполага с много видове игри, в него се организират и събития на различна тематика: научни, исторически, или средновековни, всички представени по много интересен начин.

Идеята за клуба тръгва още от ученическите години на Калин и неговата приятелка, а любовта към настолните игри я превръщат в реалност. И вече над 4 години клуб „Абордаж“ е любимо място на жителите на София. Клубът е пример за възможността на хората да съчетаят работата с интересите си, превръщайки ги в

успешен бизнес.

Клубът привлича интереса на посетителите не само с необичайната си обстановка, наподобяваща пиратски кораб, а и с оригиналните напитки, които са собствено производство. В „Абордаж“ се предлага „Напитката на боговете“ или още наречена медовина, която се произвежда от Здравко Пеев, и представлява медена алкохолна напитка, чийто произход може да бъде проследен чак от времето на викингите. Описват я като напитка, благодарение на която може да се потопиш в обстановката на

Средновековието или времена на викинги и пирати. Посетителите могат да избират между най-различни видове медовина. Напитката значително допринася за атмосферата на клуба и прави изживяването на посетителите необичайно и запомнящо се.

Калин не само предлага различни игри на посетителите – той самият заедно с учениците си е създавал собствена настолна игра, наречена „Цар на историята“. Чрез нея той се стреми да покаже, че историята не е само скучни цифри и зубрене, а възможност събитията да бъдат проследени последователно и да се вникне в причините и последствията от тях. „Цар на историята“ предос-

тавя възможност за обогатяване на знанията по забавен и приятен начин.

Играта съдържа карти с различни исторически събития, като целта не е да бъде назована точната дата на даденото събитие, а да се определи дали то се е случило преди, или след събитията, които играчът вижда в раздадените му 5 карти. Някои карти биха помогнали на играча, но има и такива, които биха го върнали назад. Победител е този, който остане първи без карти.

Калин отговори на няколко въпроса, които разказват малко повече за работата на клуба, интересите на посетителите, както и неговите собствени.

Кои са най-интересните предизвикателства, които срещате в работата около клуба?

- Напоследък основните предизвикателства са как да продължим да работим покрай всичките локдауни. Иначе бих казал, че е балансът на събития/игри и интересни предложения за хапване и пийване. Също е важно да намерим правилните партньори за повечето активности.

Оказват ли влияние игрите върху развитието на младите хора като личности и как?

- Оказват доста голямо влияние, най-вече за развиване на умения и качества като преговори, взимане на решения, управление на ресурси, логическо мислене, креативност и други.

Какви игри са най-предпочитани от посетителите на бара?

- Игрите зависят от хората. Има различни видове и играта е според човека. Много популярни са игрите с асоциации, както и игрите с блъфиране. Много хора предпочитат стратегически игри, някои обичат тежки игри, които продължават над 4 часа, други – кооперативни. Няма еднозначен фаворит.

Кои са твоите любими игри?

- Моите любими игри... Обичам "Game of Thrones", „Шерифът на Нотингам“, „Каркасон“, „Спендор“, „Smallworld“, „Brass“, „Everdell"... Камо цяло предпочитам стратегически.

Нещо, което би казал на читателите ни като съвет?

- Не се притеснявайте да пробвате и да експериментирате. Запознайте се с нови хора. Бъдете креативни и създавайте спомени и приятелства. Не е нужно да знаете, за да играете, но със сигурност ще се забавлявате!

В РИТЪМА НА СОФИЯ

ГАБРИЕЛА ЦАНКОВА
И
РАЙКО ГАЗЕПОВ

Почти като Ню Йорк и София никога не спи. Истории (и коктейли) се крият зад всеки ъгъл, стига да знаеш в коя улица да завиеш и къде да погледнеш. Баровете работят до 5 сутринта, клубовете – до 8. А най-добрите са такива, защото правят и невъзможното, за да изпъкнат. Тези заведения се отличават от тълпата „дженерик“ барчета, където оставаш само за час-два. Не, тук влизаш и си тръгваш с първите слънчеви лъчи и с чисто нови истории и приятели. Продължавай да четеш, за да разбереш къде можеш да изпиеш по бира с приятели, да опитаеш от най-великите картофки, да потанцуваш и пофлиртуваш, или да завършиш партито чак на сутринта.

Нека започнем с **Tell Me Bar** добре познат на повечето софийци. Там ще срещнеш всякакъв тип хора и не го казвам с лошо, дори напротив. В самия бар обаче рядко ще видиш някого. Защо ли? Защото по неизвестна причина, партито обичайно се случва пред бара на ул. „Иван Вазов“. Там рядко отиваш, защото си чул за купона. Обикновено просто минаваш и ставаеш част от него. Едно място, през което „просто минаваш и ще си тръгнеш рано“, но в следващия момент е 7 сутринта,

а ти тъкмо си приключил последното питие и все още си по средата на разговора с интересен човек или се вихриш на дансинга. Атмосферата почти винаги е синхронизирана със събитието, което се случва, декора се променя често и това прави мястото уютно и различно. Музиката, която звучи в Tell Me, най-често е електронна и е стилово вдъхновена от 80-те, но не само. В бара често се случват и много други събития като поп-ъп базари, viewing party-та и т.н.

Ще продължим с **Micro**, място от което ще можеш да си закупиш дълго търсената плоча, а по-късно след това да разпуснеш в парти залата. Всичко в **Micro** е изкуство и парти. Мястото е голямо и е с капацитет над 500 човека. Често на събитията, които се случват там, присъстват български и чуждестранни диджеи, главно защото **Micro** разполагат с първокласно саунд оборудване. Ще го откриеш на ул. „Кърниградска“.

Studio EW или **Elegantly Wasted** представя много неща в едно – мода, изобразително изкуство, музика, дизайн и пленителна атмосфера. Заведението е ъндърграунд галерия и студио и носи културно забавление, от което можеш да понаучиш някои неща. Представя актуална визия и звук в най-чистия и модерен вид. Намира се на ул. „Сребърна“. Мястото се стреми да даде поле за изява най-често на български артисти, но канят и други по-известни артисти от чужбина.

Едно скрито място е **ДОЛУ (ДОЛУ)**. Заведението се отличава с нетипичния си вход, който през деня води до функционираща

закусвалня, а вечер там те очаква фейс контрол, през който ще трябва да преминеш, за да влезеш. Заведението се намира на бул. „Княз Александър Дондуков“. **ДОЛУ** има интересна и минималистична атмосфера – диско глобус и лазер, които осветяват цялото място, а готината музика пасва перфектно. Хората, които ще срещнеш там, са пряко свързани с изкуство или с някой, който прави изкуство. Можеш да посетиш мястото в петък и единствено в петък. За съжаление, подобен тип места няма как да ги откриеш сам, трябва някой да те заведе.

През 2008 г. двама приятели след дълги години, прекарани в мечти и търсене на подходящо място, отварят първия **бар „Петък“** на бул. „Васил Левски“ 67. Бъдещото култово софийско свърталище по това време е бивше мазе, ползвано за гей бар, хаус клуб и какво ли още не. Нито един от двамата не разполага с каквото и да е опит зад бара, но пък работата им идва отвътре. След много пот и създи, бар „Петък“ се превръща в емблематично място, познато на всички софиянци и всички чужденци, минаващи за малко или пък пребиващи в столицата. И въпреки че

мнозина все още си мислят, че барът работи само в петък, всъщност партитата се случват всеки ден от седмицата, като петък (е, и събота) си остават най-дивите дни, в които опашката е огромна, шотовете са много, стъклата по пода също, а накрая се прибираш със следи от лакти, защото с всички си ставате много близки, но и с някой друг телефонен номер (който честно да си кажем, не ти е много нужен, защото веднъж отидеш ли, вече си редовен). За да е пълно преживяването, е задължително да отидеш в петък!

McCarthys Irish Pub е един емблематичен малък, уютен ирландски бар в сърцето на София, в който е обърнато внимание на всеки детайл в обзавеждането и декорацията. McCarthy's носи автентичния стил на старомодния ирландски пуб със своята елегантност и чар, заедно с ирландското гостоприемство и топлина. Барът разполага с прозорци в стил акордеон, които отварят гледка към суматохата на оживената ул. „Алабин“ и бул. „Витоша“, от които успявате да станете част, докато отпивате хладна бира Гинес или Витош-

ко лале. В бара често се организират game nights и караоке вечери, а всички вътре приемат новите посетители като свои. Шотове те пък са оповестявани от старомоден звънец, който приканва дори и от стълбите пред бара, където се събират пушачите. Ако не изпием поне една бира или шот, не се посмеете с барманката и не си тръгнете с няколко нови приятели, защото въобще сте идвали?

През летните вечери и чак до късна есен **„Маймунарника“** се превръща във втори дом на множество жители и посетители на столицата. Той винаги посреща с кипяща атмосфера, всекидневни фестивове, партита, концерти на живо, крафт бира, коктейли и най-вече – животоспасяващите великолепни пържени картопки. Къде другаде можеш да срещнеш тази комбинация и то в отворен бар под дърветата, с готини хора, много настроение и винаги страхотни преживявания, които да се превърнат в топли истории за студената зима. Вече знаете кое е задължителното тук – картопките!

Фабрика 126 е място за интересни хора и нестандартни идеи, а ограниченията не съществуват. Сградата е построена през 1927 г. и дълго време е действала като основна мелница на София. През 2011 и 2012 г. е ремонтирана основно и е преустроена за арт и културни събития. Мястото е дом на всякакъв вид арт събития – фотосесии, филмови продукции, музикални клипове, концерти, изложби и партита. А съботите обикновено събират всички любители на техно музи-

ката. Да, тук задължителни са епичните техно партита!

Това са част от местата в София, в които можеш да забравиш колко невзети изпита ти остават или пък колко е скучно на работа. Места, където музиката и тялото се сливат и стават едно. Креативност, изкуство, атмосфера и много приятни хора събрани в няколко заведения. Това далеч не са единствените, в които можеш да откриеш всичко това, но със сигурност тези си заслужават.

НЕ ИСКАТЕ ДА ЗАМРЪКНЕТЕ В...

МАРИЯ МАРКОВА

Всеки, преди да заживее в София, е чувал за поне един от най-емблематичните квартали на столицата – Люлин, Надежда, Дружба или Младост. Ако сте новодошли и сте чули поне малко за тези квартали, със сигурност няма да искате да замръкнете в тях. Както при хората, всеки един от тези квартали си има свои собствени белези и носещи се митове. А по-долу може да прочетете някои от тях, които будят насмешка, но може би са и истина.

**Всичко написано по-долу е с хумористична цел.*

ЛЮЛИН

Този квартал, който е емблематичен за столицата, се състои 90% от панелни блокове, а според броя на жителите, които живеят в него, може да се счита за един от най-големите и населени квартали в София. Жилищният комплекс е разделен на 11 микрорайона и изгубването в него е почти сигурно, ако нямаш карта или не следиш номерацията на блоковете. Голяма част от живущите си признават, че не са излизали от Люлин с години, понеже в този квартал има всичко необходимо – магазини, дискотеки, ресторанти и серви-

зи. Люлинчаните стават агресивни с всеки непознат индивид, който припари до блоковете или колата им, а не дай си боже да се заядеш, може да те изпратят в някоя от поликлиниките. Затова не обикаляйте безцелно, особено в по-късните часове на денонощието. Ако бързате да си тръгнете, трябва да сте наясно, че се намирате в северната част на София. През Люлин минава всеки един обществен транспорт, а в момента функционират и три метростанции от първи лъч на метрото, с които бързо може да се изнижете до централната част на града.

НАДЕЖДА

Това е един от най-старите квартали в София. Комплексът се разделя на четири микрорайона, в които живеят близо 80 000 души. До преди 9 години кварталът нямаше метро, а само два автобуса, с които се стига за 1 час до центъра, и един трамвай, с който се стига за 2 часа до централната градска част. Обикновено всеки, който все още не е посещавал този квартал, твърди, че наркотици може да се намерят на всеки ъгъл и че руси

мадами дебнат на всеки метър. Ако си в Надежда в по-късните часове, най-добрият вариант да си тръгнеш е с ръце прибрани към тялото, наведена глава, без звук, без стон, но в готовност да ти се случи нещо не много добро. Бягството от бой се счита за нещо срамно, но в случая по-добре да потънеш в срам... но да си жив. Кварталът разполага със свой собствен парк, за който много софиянци не подозират, а именно „Северен парк“, където също не е добра идея да замръкнеш вечер, а още по-малко без придружител.

ДРУЖБА

Ако случайно никога не сте посещавали ж.к. „Дружба“, добре е да знаете някои основни неща за него, преди да станете негов гост или още по-лошо – негов представител. Автокражбите и кражбите са много често срещани в този район. Кварталът се разделя на два микрорайона – Дружба 1 и Дружба 2. Не в кръга на шегата, дружбеници са доста особени личности и открито изразяват своето неодобрение спрямо останалата част от София. Това може и да се дължи на местоположението на квартала, който се намира в крайната част на града, но причината все още е

неясна. Дружба мрази цяла София. Дружба 1 мрази Дружба 2, а двете заедно Цариградски комплекс. Самото посещение на Дружба е неоправдан риск, но да влезеш в заведение – това вече си е желание за смърт. Ако си отвориш устата, може да ти изхвърчат зъбите. В 99% от българските филми наркосделките се осъществяват в този квартал и в действителност този процент е доста близо до реалността. Боят в късните часове е стара дружбена традиция, която води до здраве и дълголетие. Не твоего, разбира се. Ти ще имаш време да лежиш в болницата и да разсъждаваш какво те е накарало да замръкнеш в Дружба. Така че внимавай!

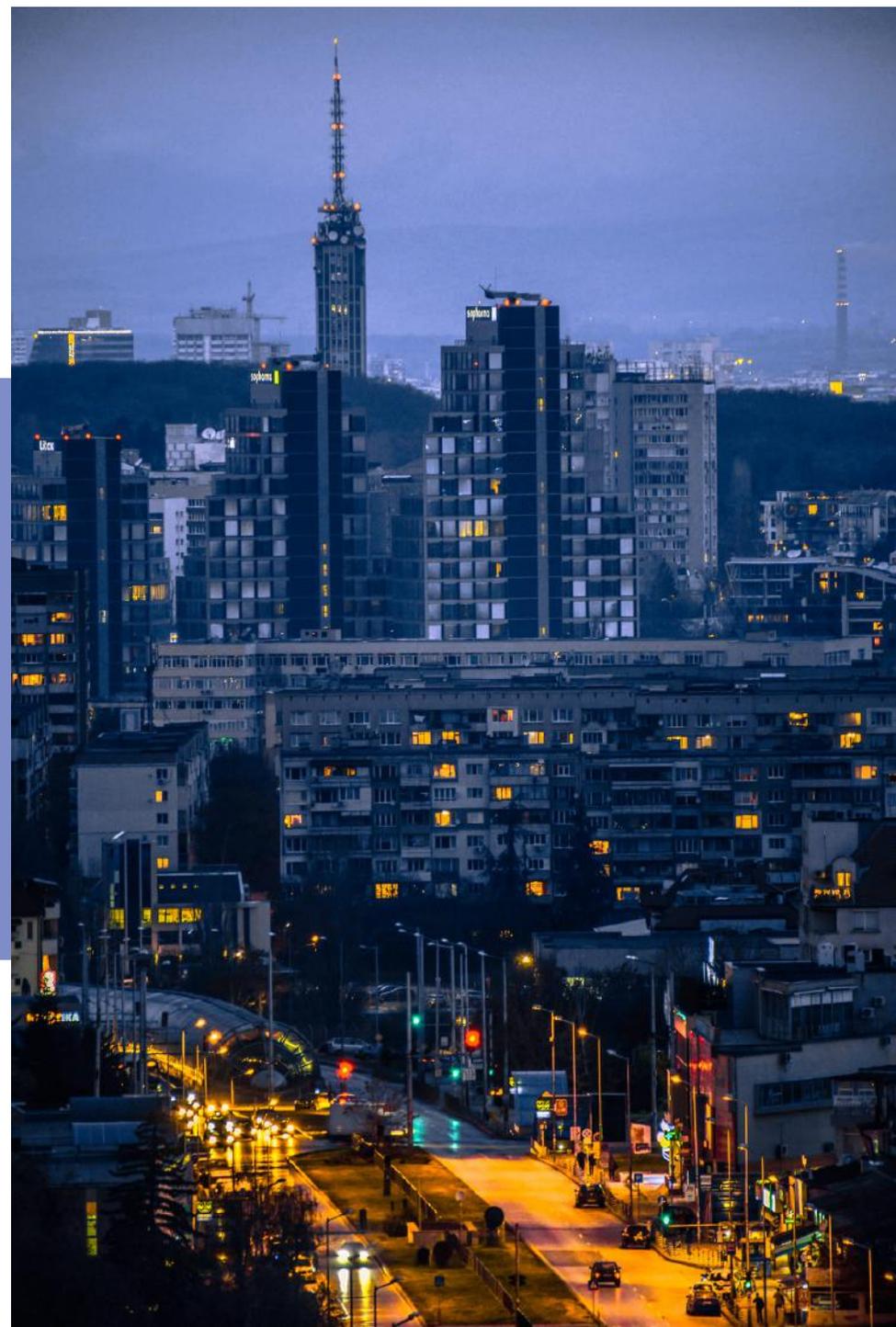

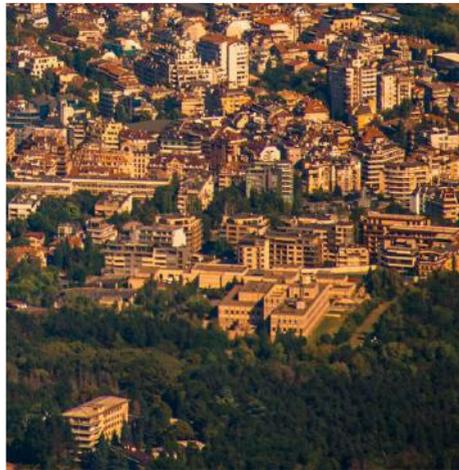
МЛАДОСТ

Макар днес Младост да е сред най-модерните и развиващи се квартали, той все още има слава на не много приветлив такъв. Разделен е на 5 микрорайона. Слуховете гласят, че колкото по навътре отиваш от Младост 1 до Младост 4, става все по-страшно. В този квартал хората от сградите ново строителство ненавиждат тези от панелките и ЕПК. В по-късните часове може да засечеш софийски батки с BMW-та на едно от най-възловите места в квартала, а именно двата МакДоналдса. Почти всяка седмица в този квартал има обири, побои или убийства. Не е тайна, че Младост е червен и тук основно живеят фенове на ЦСКА, които могат да те

преджобят или натупат, а още по-лошо е да ги срещнеш вечер, особено ако отборът им е паднал. Но не само ултрасите са заплаха, затова внимавайте, когато навестявате този квартал.

София вече е толкова голяма, че може да се говори за всеки един от по-горните квартали като за отделен град. Люлин, Надежда, Дружба и Младост са емблематични за София и надали има човек, който не е чувал поне малко за тях. От години има съревнование между жителите на отделните квартали. Голяма част от митовете за тези райони са истина, затова, ако сте нов в София или никога не сте стъпвали в тези квартали, имайте си едно наум и не замръквайте там, ако се обичате.

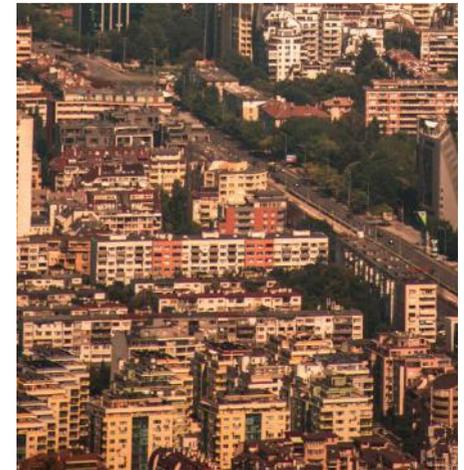
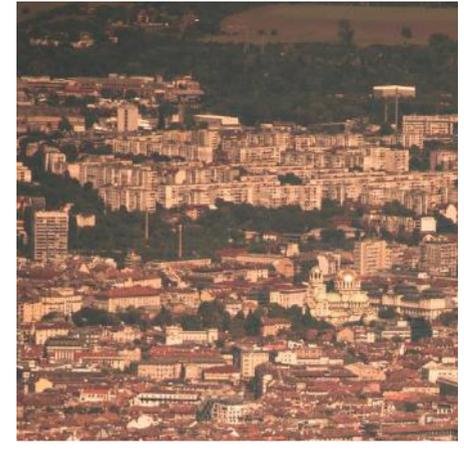

СОФИЯ: ГРАДЪТ НА МЕЧТИТЕ ИЛИ ПЪК НЕ?

ЛОРА ПЕЕВА

София, градът на мечтите, градът на сбъднатите желания, на постигнатите успехи. София, столицата на България, местенцето, което събира мен, теб и него, които по принцип не бихме се срещнали другаде. Израснала в Североизточна България, а ти в Северозападна, той пък идва от затънтено селце, което чуваш за пръв път. Аз говоря меко, а ти твърдо, на него пък нищо не му се разбира. Но мен, теб и него ни събира София, градът на мечтите и възможностите, нали?

Нека кажем и няколко думи не само за различията между теб, мен и него, а и за самата София, за позитивите, които я правят най-желаното място за живеене в България. София, разположена в перфектната централна част на Западна България, заобиколена от пет планини: Витоша, Плана, Софийска планина, Люлин и Лозенска планина. В София зимите са студени, а летата – слънчеви и топли, нищо специално. София е и прекрасно място, което носи духа на българската история. Редица забележителности, запазени и неосквернени, носят

паметта на българския народ и напомнят неговата могъща сила тогава, когато той е обединен.

София и като столица на България проявява своето преимущество над всички други градове, като заема мястото на основен стопански център на страната. По този начин тя предоставя значително повече на брой възможности за професионално развитие и кариера.

За мен, теб и него София представлява възможност за истинско развитие, което е и главната причина да изберем точно нея и макар толкова различни един от друг, ние се озоваваме заедно в града на мечтите. Обаче София не е толкова прелестна и предпочитана от всеки. Немалко хора застават с лицата и имената си, като споделят негативите на нашата столица, въпреки желанието на голяма част от българите да създават живот точно там. Пример за това е журналист на име Георги А. Ангелов. През 2019 г. той пише статия със заглавието „Как София изяжда България“. Някои от фактите, които посочва, подкрепят те-

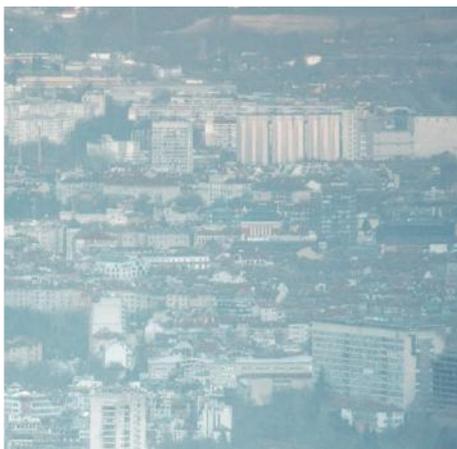

зата за нестихващото желание на мен, теб и него да създаваме живот и градим кариера не къде да е, а в столицата. Данните показват, че населението на България се топи с рекордна скорост. В същото време обаче населението на София не спира да покаче своя брой. Доказва се, че в столицата живеят близо 26% от градското население на България. Тези статистики дори не включват пълния брой на живущите в столицата.

Пренаселването на София е неприятен страничен ефект от нейната привлекателност. Още по-неприятно е, че редица селища обезлюдяват в следствие на това. И докато тези селища стават все по-тихи и призрачни, аз, ти и той имаме „привилегията“ да се борим за въздух в претъпкания градски транспорт, да се лутаме половин час, търсейки свободно паркомясто, да се чудим как да си позволим хубава квартира, при положение че цените се вдигат, а апартаментите намаляват (и се смаляват). Животът в столицата става се по-тесен с всеки изминал ден.

Друг негатив на така привлекателната ни столица е въздухът, който дишаме в нея. България се намира в състояние на „екологична катастрофа“ и по данни на Европейската агенция по околна среда София е най-замърсената столица в ЕС. Не веднъж ни се е случвало да объркаме смога, който ни заобикаля, за мъгла, но истината е доста по-притеснителна.

София може би е градът на мечтите за много от нас, въпреки претъпкания градски транспорт, обезпокояващото време за придвижване от точка А до точка Б, невероятното високите нива на замърсяване, увеличението на престъпността и недостига на места в детски заведения. Тези

данни със сигурност не са достатъчни, за да откажат мен, теб и него в борбата ни за един по-добър живот. И това е така поради прекалено голямото количество позитиви, които София притежава. Този град на мечтите съумява да запази културното и националното наследство на страната, да подтикне към вечна памет и нестихваща любов към родината, благодарение на запазените автентични български забележителности, на старовременната, но безкрайно омайваща архитектура, на уметелното съчетание между една млада и развиваща се столица, същевременно запазила своя стар, но поддържащ функционирането ѝ дух. Този дух, който всеки може да усети, разхождайки се измежду софийските улици.

София притежава всеки цвят на дъгата, някой по-тъмен, друг по-светъл, но това, което може да бъде сигурно, е именно нейната пъстрота, нейното величие, нейният осезаем дух. Привличането е неоспоримо, а мечтите понякога – твърде големи.

ДА ИЗБЯГАШ ОТ СОФИЯ В СОФИЯ

ИРИНА ЖЕЧЕВА

София – градът мечта

Столицата предлага безкрайни възможности за всички - от мотивирания първокурсник до средностатистическия българин от малкия град в най-затъмненото кътче на България, стъпили за първи път в София с нищо друго, освен торба с дрехи и душа, изпълнена с мечти. Градът е голям, населението наброява над 1 млн. и е почти невъзможно да се

почувстваш сам в обкръжението на хора с пъстър произход и точно толкова хъс като теб за откриване на много и нови неща. Тук обещанията за светло бъдеще и живот в разкош те посрещат на всеки ъгъл и можеш да ги откриеш на най-неочакваните места, като например кафене, скрито в едностранна уличка на една пряка от идеален център.

София – мечтата на всеки втори българин и ужасът на малкия човек от провинцията

Колкото голяма и необятна да е София, колкото и хора да населяват на пръв поглед безкрайната ѝ площ, винаги може да се почувстваш сам, когато си далеч от дома. Позната миризма на гозбите на мама събужда в теб спомен от вкъщи и невъзможността да се прибереш там, откъдето си дошъл, са само част от причини-

те неустово да милееш за родния край.

За щастие София и околностите ѝ са достатъчни, за да разбудят у теб спомените за вкъщи и да се почувстваш като у дома си на стотици километри от него. Спокойствието, което шумната София предлага, ще ти напомни за онова малко градче, в което си роден и от което толкова много искаш да избягаш, но в този момент някак ти липсва.

София е малка отвисоко

Няма какво да се лъжем, в сравнение с градовете в чужбина, особено столиците на запад, София е сравнително малък град, макар и около четвърт от населението да пребивава в него. За българите, които са живели в малък град през целия си живот, столицата представлява безкраен и страшен океан, в който човек може лесно да се удави. Реалните размери на София може да бъдат внушителни за някои, но погледната отвисоко в цялата си кра-

сота, човек би се почувствал на върха на света, заобиколен от природата и чистия въздух, които Витоша предлага.

Препоръчително е погледът над София да бъде „хвърлен” по време на залез или непосредствено след него, а защо и да не останеш, когато всички лампи, билбордове и други осветителни тела не огреят хоризонта. Тогава ще успееш да начертаяш границите на града и да видиш къде приключва столицата и къде започва „провинцията”.

Копитото е култово място за срещи сред младежи и най-вече студенти, но и толкова популярно, че е гарантирано винаги да бъде пълно с народ. Препоръчва се да се посети с компания, например за Нова година.

Парк „Витоша” пък, от своя страна, дава възможността да изследваш природата и да подишаш чист въздух, докато София е в краката ти. Така и така си на път, по криволичещото шосе нагоре към хижа „Алеко” може да

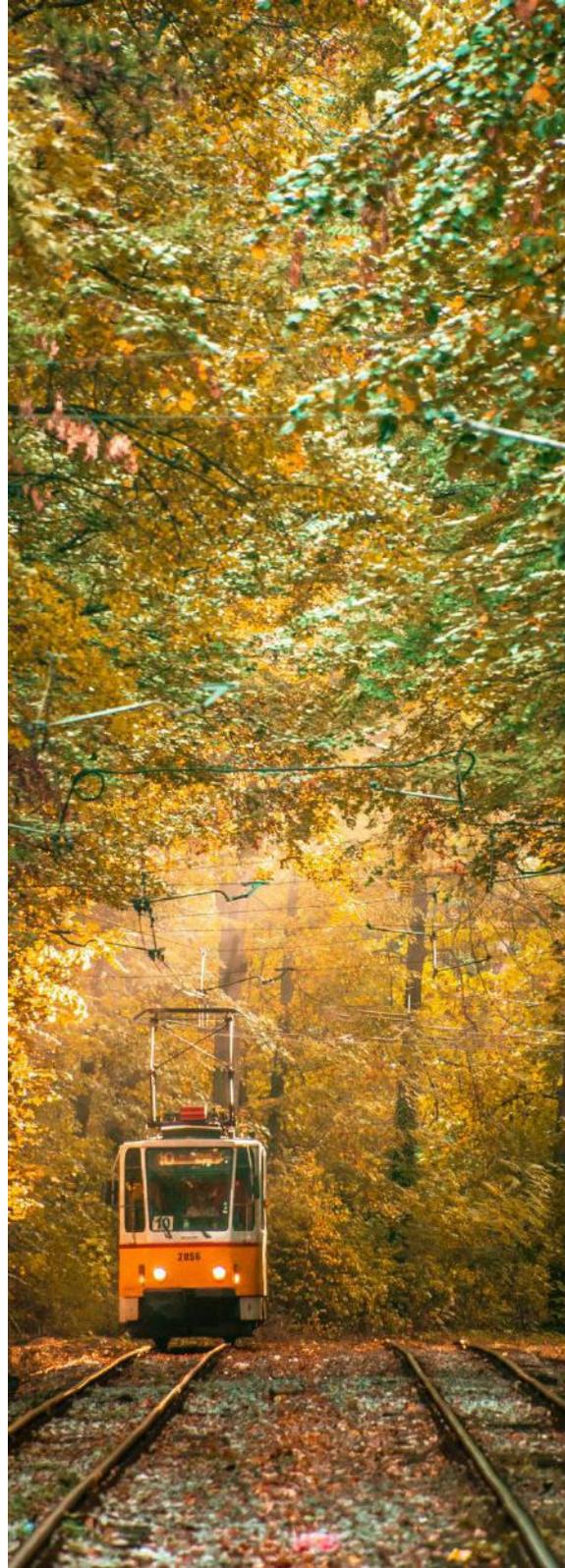
се спреш и на площадката за наблюдение – дървено мостче, под което започва да се разпростира Витоша. Природата, тесният път, притичващите на пътя лисици и скачащите сред храстите жаби със сигурност ще ти напомнят за селото на баба. А в близост има и ресторанти с типично български гозби, които съвсем ще изпълнят душата ти с топлината на дома. Е, не са баш като на баба, но какво пречи да опиташи?

През деня, когато цяла София е на работа, пътищата са сравнително празни и трафикът не е толкова натоварен, можеш да поемеш на път към Кремиковския манастир. С малко късмет ще видиш малки прасенца на паша непосредствено пред двора на манастира. Препоръчително е оттук нататък транспортът да бъде пешеходен. Бъди с най-удобните си маратонки, облечи по-дебело яке и навлез в горичката зад манастира. Напоеният с бор въздух ще отвори дишането ти, затлачено от софийския смог (който през деня е видим отвисоко).

Бонус локация!

Трамваите, единствени по рода си и само в София, особено старите, напомнят на „уникалните“ влакове на БДЖ. В частност трамвайна линия №10 може да те заведе от Патриарха до спирка „Вишнева“. Това кътче свежест и природа в близост до центъра на столицата представлява борова горичка, през която трамваят минава, за да стигне Семинарията. Няма как да объркаш спирката, когато на хоризонта се появи малка къщичка и трамваят намали скоростта. Можеш да слезеш и да се разходиш из горичката, а къщичката ще ти напомни на изгубено в България селце, скрито в полите на някоя планина, макар и да се намира в центъра на столицата. Препоръчително е да се посети през всеки един сезон от годината, за да се видят красотите на горичката и спирка „Вишнева“.

София е огромна, но красотите и гледките отвъд нея са още по-големи и предлагат спокойствието и чистия въздух на малките градове и селата. Ако искаш да избягаш от София, без да я напускаш, зареди картата си за градския транспорт или резервоара догоре и тръгни на път към предложените места. А по пътя може и да намериш нови, които да ти напомнят за вкъщи и към които да се връщаеш, когато столицата ти дойде в повече.

ИЗПОЛЗВАНИ ИЗТОЧНИЦИ

Аз, Графинята. - В: БНТ, 2021. Достъпно на: <https://bnt.bg/bg/a/az-grafinuyata>

Марков, Христо. Мъчен спомен за Суси Графинята. - В: 168 часа, 25.03.2021. Достъпно на: <https://www.168chasa.bg/article/7322178>

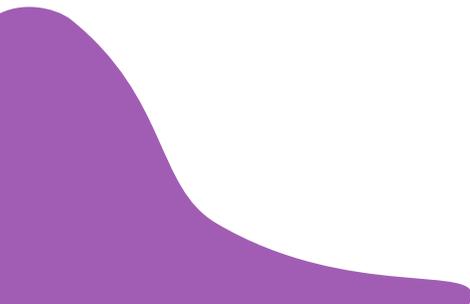
Ангелов, Георги. Как София изяжда България. – В: Deutsche Welle, 18.12.2019. Достъпно на: <https://www.dw.com/bg/kak-sofiya-izyajda-bulgariya/a-51716763>

СНИМКОВ МАТЕРИАЛ

Emlog-u-me на София / Sketches of Sofia

Достъпно на: <https://www.facebook.com/etiuditenasofia>

Книгоиздаване
Випуск 2022